

Igehirdetés
Manda, textus: Zsid 13, 1-6
2018. 08. 26.

„¹A testvéri szeretet maradjon meg közöttetek. ²A vendégszeretetről meg ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek – tudtukon kívül – angyalokat vendégelték meg. ³Ne feledkezzetek meg a foglyokról, mintha fogolytársaik volnátok, a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok. ⁴Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házassélet legyen tiszta, mert a paráznákat és a házasságtörőket ítéletével sújtja Isten. ⁵Ne legyetek pénzsóvárok, érijétek be azzal, amitek van, mert ő mondta: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagyok téged.” ⁶Ezért bizakodva mondjuk: „Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?” Zsid 13,1-6

Vendégszeretet, házasság, pénz

Ezt a három témát említi a mai Igénk: beszél a vendégszeretet fontosságáról, a házasság tisztaságáról, és a pénzhez való viszonyulásunkról.

Mindháromra jellemző, hogy valamit mutat az életünk ezekről kívülről és ugyanakkor a valóság mégis nem az, ami kívülről látszik sokszor, hanem belülről teljesen másképp néz ki. De milyen útmutatást is ad a Szentírás ezekben a kérdésekben?

A vendégszeretetről: Mindannyiunk életében természetes dolog, hogy vannak alkalmak, amikor vendégeket várunk és arra készülünk. Ki így ki úgy, de a magyar emberre nézve nagyon általános az, ha várunk valakit, akkor nem 3, de 5 fogásos ételt tálalunk föl, persze a főzés előtt a takarítás szívja le minden erőnket. Ha süteményt is sütünk akkor sem egy félével elégszünk meg, hanem legyen legalább 3 féle, de lehet, hogy keveset is mondtam. Ahány ház annyi szokás, az biztos.

De a kérdés az, hogy ez jelenti a helyes vendégszeretetet, vagy valami mást kell értenünk alatta? Nézzünk meg néhány példát: 1Móz 18, 1-5-ben Ábrahám

előtte elhaladó, előtte megálló három idegen férfit látott vendégül. Az egyházatyák a követek hármasságában az isteni Szentháromság titkának jelzését látták. Ábrahám nem tudta először, hogy az Úr követével, követeivel találkozott, meghívása tehát szívből jött és nem érdekből.

Az Ószövetségben egy fejezettel később 1Móz 19,1-5-ben olvassuk azt, amikor Lót a városkapuban ülve meglátott két idegent, eléjük ment és behívta és megvendégelte őket az otthonában.

Az Újszövetségben 3Jn 5-8-ban olvasunk Gájusz vendégszeretetéről, ami kiterjedt az idegenekre is, olyanokra, akikkel korábban nem találkozott. A kiküldött ígehirdetők (testvérek) pogány misszionáriusok, akik a pogányoktól nem kaptak támogatást, rá voltak utalva, hogy a keresztény gyülekezetek támogassák őket. Mindenkire mást bíz Isten, látjuk ebben az igeszakaszban is. Sok szolgálati terület van egy gyülekezetben, mindenkire más bízott, ugyanakkor egymásra is bíz bennünket.

Az a vendégszeretet, ami Isten előtt kedves, az nem a hozzánk érkező rokonság fogadásáról szól, hanem sokkal inkább egy nyitott otthon ajtaját jelenti, ahol szívesen látják vendégül a másik testvért, felebarátot. Ahol szívesen adnak a szegénynek, a koldusnak, az elesettnek. Ahol nem teher, ha becsengetnek segítséget kérve. Ahol megesik a szív a bajba jutott emberen és tesznek is valamit azért, hogy segítsenek. Mindezt persze Istentől kapott józansággal, hiszen olyan világban élünk, ahol a bűn uralkodik és nagyon gonosz, istentelen dolog is megtörténnek. Történetek jutnak eszembe jó és rossz példák:

- Andorka Eszter története,
- egy ember jó szándékú pálinka kínálgatása,
- Szomszédom: Adámi Marika néni példája,
- Manyi néni vendégszeretete.

A vendégszeretetet lehet gyakorolni akkor is, ha egyedülálló valaki, meg akkor is ha házasságban él. De mi a házasságra vonatkozó tanítás itt?

„Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasság legyen tiszta!”

Az, hogy egy tiszta és szennyes ruha, edény között tudunk különbséget tenni az nagyon egyszerű és jó. Azt is látjuk, ha valakinek a háza szép tiszta, vagy koszos, udvara rendezett vagy rendetlen ez is nagyon jó. Különbséget tudunk tenni. Egy külső szemlélőnek azonban már sokkal nehezebb egy -egy házasságról megállapítani, hogy minden rendben van-e. Belülről tiszta vagy sem. Ha őszinte az ember magához, akkor a saját házasságáról tudja: igen minden rendben van, igazán és őszintén szeretem és tisztetem, megbecsülöm a másikat, vagy nincsenek rendben a dolgok. Valahogyan eltávolodtunk egymástól, szakadék van köztünk. Megcsaltam a másikat, vannak titkaink egymás előtt. Nyitott házasságban élünk. Az Úr azonban látja, tudja, hogy mi van a mi sokszor kívülről rendezettnak tűnő házasságunkban. Ha rendben van minden adjunk érte hálát, és őrizzük azt, mert a kísértő mindig keresi az alkalmat, hogy mikor milyen ponton törheti meg a békességet egy férj és feleség között. Ha pedig nincsenek rendben a dolgok akkor ne szégyelljük, hanem imádkozzunk, fedjük fel Isten és a lelkipásztoruk vagy valaki megbízható lelkigondozó előtt és lépünk a gyógyulás útjára.

Mit jelent a tiszta házasság?

Az eskü, amit elmondanak a párok igaz rám: igazán szeretem, hűséges vagyok hozzá, el nem hagyom sem egészségében, sem betegségében, sem örömeiben, sem bánatában. Egymás valódi segítőtársai vagyunk. Ezen folyamatosan dolgozunk, tennünk kell. Mert egy házasságban mindig lesznek véleménykülönbségek és ezt tolerálnunk kell egymás felé, vannak mindig nehézségek és ezeknek a forrása sok mindenből adódhat, ezeket közösen kell megoldanunk. Amikor békétlenség van akkor békességet kell teremteni. Azt mondja az Ige: ne menjen le a nap a ti haragotokkal. Egymást kitartóan tiszta szívből szeressétek. Gyakorolnunk kell az önmagunkról való lemondást a társunk javára, és gyakorolnunk kell a megbocsátást és a bocsánat kérését.

A problémákat nem a szőnyeg alá kell söpörni, nem elmenekülnünk kell és kilépni a házasságból, hanem megoldani Isten segítségével.

A probléma az a mai világban, hogy nagyon trendi lett a válás. Már sokan nem szégyellik, természetes dolog lett. Ha jönnek a nehézségek, nem megoldják, nem kérnek segítséget, hanem belefulladnak, sínylődnek alatta egy ideig, aztán kilépnek. S azt remélik, hogy a következő kapcsolat majd egyszerűbb lesz. Egyszer jött a hivatalba egy jegyes pár: a férfi a 4. házasságkötésére készült, már 3-ból lépett ki rövid idő alatt. A hölgynek az első volt. Megkérdezte a lelkész: miből gondolja, hogy a 4. működni fog? Mitől lesz más, mint az első 3? Többet nem jöttek hozzánk, nem tudjuk mi van velük. Valószínűleg ezen az egyszerű őszinte kérdésen megsértődtek és inkább hátat fordítottak, pedig erre nekik, ha komolyan gondolják a házasságkötésüket, kellett volna tudniuk a választ. Mert a házasság az nem olyan intézmény, mint a munkahelyi, hogyha egy jobbat találtam, akkor abból kiléphetek. Ezért mondjuk az esküben: holtomig, holtáig el nem hagyom.